

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Ved Arnen

Citation: Drachmann, Holger: "Ved Arnen", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 411. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann05tom-shoot-workid57185/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Men forinden har hun set ham bleg,
 Farveløs at trygle sig for Fode, —
 For at svige, som han andre sveg,
 Skuffe hende, 'faldt hun paa ham troede.

Og forinden har hun selv saa varm
 Givet hen sig — til sin Ungdoms Minde,
 Tro mod Elskovstrangen i sin Barm:
 Gaaden, som hun er, den modne Kvinde.

Hendes Hjerter har jo valet en Gang,
 Siden har hun Markedsskæbnen fristet,
 Og paany har Hjertet fulgt sin Trang —
 Ak, at dette Hjerter ej er bristet!

Men endnu det sender uforsagt
 Fra sit Slusekammer disse Strømme,
 Med en uindskrænket Herskermagt,
 Dette Væld, som Døden kun kan tømme.

Skal da denne Strøm, saa dyb og bred,
 Være Stormflodsloven undergivet?
 Skal den styrte om og rive ned?
 Kan den ikke bygge op for Livet? —

 XII.

Ved Arnen.

Hun sidder ved Arnen,	Men under en Askehob,
Og Ilden den flammer,	Sølvspættet, graa,
Det lyder som Jæmmer,	Der lever en Glød, som
Naar Luen ta'er fat,	Skal længe bestaa.
Den Skærsild maa læres:	
Før Veddet fortæres,	Paa Ovnbænkens Hynder
Vi faar det ej lunt i	Hun sidder og nynner
Den kommende Nat!	En Sang, som begynder
	Med flammende Ord;
Det knitrer, det knager,	Den døbttes ved Iddaab,
Det stønner, det klager,	I Gløder den faldt,
De kantbrændte Flager	Den svinger sig op i
Fortæres, forgaa;	En Fønix-Gestalt:
